

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi D. C.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I KO 110/22 i I KZ
5/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 14 czerwca 2023 r.,

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

**2. zwalnia skarżącego D. C. od wydatków niniejszego
postępowania obciążając nim Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem z 11 kwietnia 2022 r. D. C. (dalej: Skarżący) wniósł o stwierdzenie
przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach o sygn. akt I
KO 110/22 i I KZ 5/23. Wniósł ponadto o „zakreślenie nieprzekraczalnego terminu
do rozpoznania przedmiotowej kwestii do dnia 28.04.23 r.”. Wraz ze skargą złożył
wniosek o zwolnienie z opłaty sądowej od skargi.

Sprawa o sygn. akt I KO 110/22 toczyła się z wniosku o wznowienie
postępowania i została zakończona 18 stycznia 2023 r. wydaniem postanowienia,
zaś postępowanie w sprawie o sygn. akt I KZ 5/23 toczy się i zostało zainicjowane
zażaleniem Skarżącego na postanowienie w sprawie o sygn. akt I KO 110/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną, należy pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania” lub „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy doszło do przewlekłości postępowania, przez co naruszono jej prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Natomiast z treści art. 5 ust. 1 u.s.p.p. wynika, że skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy nastąpiła przewlekłość postępowania wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Należy przy tym podkreślić, że skarga na przewlekłość postępowania stanowi przede wszystkim mechanizm dyscyplinujący organy szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, mający zapewnić sprawne rozpoznanie sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora oraz w postępowaniu sądowym. Funkcja ta traci rację bytu w odniesieniu do postępowań już zakończonych, co koresponduje z wymogiem określonym w powołanym przepisie art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 marca 2021 r., I NSP 12/21).

Jak wynika z powyższego, skarga na przewlekłość postępowania, będąca instrumentem mającym na celu stwierdzenie, czy doszło do uchybień w niezwłocznym rozpoznawaniu sprawy, jest dopuszczalna jedynie w toku postępowania w sprawie – do momentu jego prawomocnego zakończenia. Tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Przenosząc powyższe uwagi na realia przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że postanowieniem z dnia 18 stycznia 2023 r. zostało zakończone postępowanie przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I KO 110/22,

zatem skarga na to postępowanie jest niedopuszczalna. W odniesieniu zaś do sprawy o sygn. akt I KZ 5/23, należy wskazać, że co prawda postępowanie to nadal się toczy, jednak zostało zainicjowane zażaleniem Skarżącego na postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt I KO 110/22, które to zażalenie jest niedopuszczalne. Zgodnie, bowiem z art. 547 § 1 k.p.k. na postanowienie oddalające wniosek lub pozostawiające go bez rozpoznania przysługuje zażalenie, chyba że orzekł o tym sąd apelacyjny lub Sąd Najwyższy. Postanowienie w sprawie I KO 110/22 wydał Sąd Najwyższy, zatem zażalenie na to orzeczenie nie przysługuje. Wobec powyższego, stwierdzić należy, że tym bardziej nie jest dopuszczalne wnoszenie skargi na przewlekłość w przedmiocie takiego postępowania.

Z uwagi na powyższe, skargę na przewlekłość D. C., stosownie do art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, należało pozostawić bez rozpoznania.

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy zwolnił Skarżącego od wydatków niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.